

מירה לב ובנה אסי

השופט השתכנע כי אינה מפקירה את בנה

למירה את כספה, ובימים אלו מתנהל מישפט בעניין המשכנתא, לפני השופט יוסוף חאג'ייה. ברוך הוזמן כעד למישפט אך הוא מתחמק מלהופיע כבר שנתיים. השופט חאג'ייה הודיע בישיבה האחרונה, שהתנהלה בחודש שעבר, כי אם אבו חצירא לא יגיע הפעם, יוצא נגדו צו-הבאה לברוך, שקיבל את כספו בחזרה כבר מזמן, לא נוח כנראה כיום, כשהוא מופיע באיצטלה של קדוש, לגלות לכיתה-מישפט דברים הקשורים בעברו החילוני. רוב עיסוקה של מירה היום קשור בבתי-מישפט. היא מקווה שהכל יעבור בקרוב, ותוכל לשכוח את התקופה הקשה שהיא עוברת היום. היא מקווה לזכות במישפטיה ולחיות את חייה בשקט, יחד עם בנה אסי. לא מזמן התארכה מירה לב עם אישה-עסקים דני מעון. העומד מאחוריה ותומך בה נפשית, בתקופה הקשה שהיא עוברת.

נעמי ארווה ■

כמנהלת-חשבונות וסיפרה כי המישרד שבו היא עובדת עוסק בבניית בתי-מלון ועוד עסקים שונים. היא נהגה לספר שיש תחרות בין עובדי המישרד מי יצליח לגייס יותר משקיעים. כולם עובדים שם כך, אמרה, תמורת אחוזים כריזוני החברה. בדרך זו הצליחה חווה לשם לגייס אנשים רבים, שהלילו לה כספים על-סמך ערבויות של המישרד. היא נעצרה כאשר הגיעו תלונות מאנשים, שהסתבר להם כי הערבויות שכיריהם אינן כשרות. בין המלווים בריבית היו מירה וברוך. חווה לשם הגיעה למירה וברוך באמצעות אלי דנוך, בנו של ישראל דנוך, שפתח מישרד למשכון והלור-אות. (יותר מאוחר הוא הסתבך בפלג-לשם וישב בבית-הסוהר.)

לא החזיר את הצ'ק

מירה שימשה כמתוכנת בין אלי אבו חצירא, והעבירה לשם כספים מברוך, תמורת ריבית גבוהה ביותר. כשבוע לפני שברוך הוכנס לכלא, הגיע ברוך אל חווה לשם בלוויית אדם בשם בריג'ג מאשקלון.

ברוך ביקש ממירה לגבות מחווה לשם את הכספים שהלווה לה, בתוספת ריבית גבוהה.

מירה הסבירה לחווה כי ברוך זקוק לכספו באופן דחוף, כדי לממן את עידעורו בבית-המישפט העליון.

עד לאותה תקופה לא הכיר ברוך את חווה לשם, ומירה היתה המתוכנת בניגים.

אחרי שנודע לה מפי חווה שלא תוכל לעמוד בהתחייבויותיה הכספיות לברוך, הסכומים הגיעו לעשרות אלפי דולרים.

בעזרת לחצים שונים הצליח ברוך להוציא מחווה את כספו. יום אחרי שכספו של ברוך הוחזר — הוא נכנס לכלא.

אחר כמה ימים הסתבר כי ברוך השאיר בידי בריג'ג את צ'קה-ערבות שקיבל מחווה לפני שהיא החזירה לו את החוב שלה. ברוך לא החזיר לה את הצ'ק. בריג'ג ניסה לסחוט מחווה כסף על סמך אותו צ'ק.

הוא איים עליה ועל ילדיה. יתר הנושים של חווה הבינו כי לא יקבלו את כספם בחזרה, והתלוננו במישרד על הונאה. חווה לשם נעצרה.

כאשר נודע לבעל, עזב את הבית בכנייברק.

את המיכתבים שברוך שלח אליי מהכלא. אחרי הפירסומים התקיימה ההגינה הגדולה בנתיבות וסוקרה בהרחבה בכלי-התיקשורת. תפקידו של דודו היום הוא לבצע את כל השליחויות של ברוך, שיושב בנתיבות ולא זו משם, וברוך מפצה אותו ביד רחבה.

אני חשבת לתומי כי דודו הוא השליח היחיד של ברוך, עד שלפני שבועיים הגיע אלי אדם זר לחלוטין. הוא חינה לי ליד הבית, וכשהגעתי פנה אליי ואמר לי להיזהר מיהודה, שהוא בנו של ברוך, כי ברוך מחפש מישוה לחסל אותי. ואז נעלם כלעומת שבא.

נבהלתי והחלטתי לפנות למישרד בתלונה. אך לא ירעתי מי האיש ובקושי יכולתי לתאר את דמותו. הוא נראה בדיוק כמו כל אותם חוזרים בתשובה, שבהם נתלתי בומן האחרון. ברוך אבו חצירא, החוזר בתשובה שנקרא היום רב וארמ"ר, מצא לנר חיותו דרך משלו לסגור את החשבונות של עברו.

לי ידוע שחוזרים בתשובה מש-תרלים עד כמה שיש כאפשרותם לכפר על עוונותיהם החילוניים, ואחר הדבי רים הוא החור חובות, בקשת מחילה וכולי.

לשכנע את אמי שתקח ממני את כל המיסמכים שהוא חתום עליהם, והבטיח שבתמורה יוריד ממני את המשכנתא. אמי, ברוב תמימותה, ביקשה אותי למסור לברוך את המיסמכים. הבנתי את הכוונות שלו. לא נתתי את המיסמכים, והגשתי את התביעה על סך 56 אלף דולר.

ברגע שהתביעה הוגשה, הגיע שליח להוריי ונתן להם להבין שהמרר קאים כמדינה מוכנים לחסל אותי, ורק מילה של ברוך תמנע מהם לבצע את זממם.

הוריי נבהלו מהאימים וביקשו ממני לעזוב את העיר. עזבתי את בתי בשכונת בבלי ועברתי לגור לכמה זמן אצל דני מעון. כשחזרתי הביתה, לא פסק הטלפון מלצלצל. קולות שונים ובלתי-מוכרים לי איימו עליי מעבר לקו.

כאחד הערבים, כשחזרתי הביתה, גיליתי כי ניסו לפרוץ את דירתי. מישוה חיבל במנעול הדלת.

למחרת שרטו את מכונית הסיטר רואן שלי לכל אורכה והוציאו את כל האוויר מהגלגלים.

כאחד הימים הגיע אליי דודו שוהמי, שהוא ירי-מינו ועושה-דברו של ברוך.

את דודו אני מכירה מזה שנים.

מירה עם ברוך אבו חצירא
אהבה פורחת

מירה וארוסה דני מעון
בית-מיקלט מפני הטרדות

לשם
מלווה בריבית שהפכה לידדה

עכשיו זורק ברוך את התחייבויותיו הכספיות לעבר עוזרו ותורמיו. בימים אלו קיבל פסק-דין שבו מורה השופט על חכרו של ברוך לשלם את חובותיו לי. במקום שברוך ישלם, מסתבר שאותו גרוויני ישלם וברוך רק יפקיד ערבות.

קשה לי להבין איך הפיל ברוך את התשלום הזה על אדם שבקושי עומד בעול פרנסת מישפחתו. בכדי לקבלו כערב, שיכנע אותו ברוך להגיש פרי טים כוזבים בקשר לאמצעיו הכספיים. למירה נמאסו הביקורים ב-בתי-המישפט.

עד כאן סיפרה של מירה לב. עומד ותלוי נגרה מישפט על זיוף מיסמך, ועוד מישפט בקשר למוזנות לבנה אסי. במישפט השני היא הוצגה כדמות שלילית, אשה עשירה ועתירת נכסים המחליפה מאהבים, שבגלל אורח חייה סובל בנה.

אותו דיון הגיע לפני השופט וולך. מירה הופיעה ללא ייצוג של עורך-דין והסבירה לשופט כי היא מפרנסת את בנה מאז היותו בן 3. בעלה נמלט לארצות-הברית והיא נסעה אחריו כדי לאתר אותו.

השופט וולך פסק כי נראה לו, כי עמדתה של מירה מוצדקת.

עוד מישפט שמירה מעורבת בו בימים אלה הוא מישפט חווה לשם, דתית מכנייברק, אם לארבעה ילדים, שעבדה במישרד להשקעות בתל-אביב. היא הציגה עצמה לפני אנשים

כשעבר כשומר-סף אצל סבא שלי, ככמה מועדוני-לילה שהיו שייכים לסבא. באותה תקופה היה ישראל דנוך הבוס של דודו.

את ברוך הכיר דודו במיטעדה של הוריי כרחוב בריהודה בתל-אביב. הם התיידו, והיו להם כל מיני עסקים משותפים.

בתקופת המישפט של ברוך, נעצר דודו ונשפט על עבירה של סחרי-בסמים. הוא עשה ככלא כמה שנים, שחלק מהם ישב יחד עם ברוך ברמלה ובמעשיהו, ושחרר על-תנאי כמה חודשים לפני ברוך.

כשברוך שוחרר מהכלא, חברו השני ניים יהודי, ודודו הפך לחוזר בתשובה, והתיישב יחד עם ברוך בנתיבות.

כאחד הערבים הגיע אליי אותו דודו והודיע לי, שאם אגיש תביעה נגד ברוך, עלולים לפגוע בי ויהיה חבל לו עליי, כי הוא מחבב אותי מאוד.

הוא הסביר לי כי בא אליי כחבר ואיכפת לו מאוד מה יעלה בגורלי.

באותו ערב זיהיתי את דודו בקושי, כי בנתיים גידל פיאות וזקן, והיה לבוש בחליפה ומיגנבת על ראשו. אני זכרתי אותו בתור בחור לבוש בג'ינס ונעלי אדידס.

דודו חזר לנתיבות ודיווח לברוך את תשובתי, שאני ככל זאת עומרת להגיש תביעה נגדו.

היו עוד אימים בטלפון, החלטתי לא להיכנע לאימים ופירסמתי את כתבי-התביעה בעיתונים. פירסמתי גם